

3. Жигалкін І. П. Заборона дискримінації у сфері праці як принцип трудового права [Електронний ресурс] / І. П. Жигалкін // Актуальні проблеми права: теорія і практика. – 2013. – № 26. – С. 193-198. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/app_2013_26_28
4. Антон О. А. Заборона дискримінації у сфері праці як юридична гарантія: міжнародно-правові нормативи та вітчизняне трудове законодавство [Електронний ресурс] / О. А. Антон // Університетські наукові записки. – 2006. – № 1. – С. 173-180. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Unzap_2006_1_30
5. Коротка А. О. Заборона дискримінації у сфері реалізації права на працю (окремі питання) [Електронний ресурс] / А. О. Коротка // Збірник наукових праць Харківського національного педагогічного університету імені Г. С. Сковороди. "Право". – 2012. – Вип. 18. – С. 150-153. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/znpkhnpu_pravo_2012_18_26
6. Сахарук І. С. Дискримінація за ознакою віку у сфері праці / І. С. Сахарук // Вісник Запорізького національного університету. – 2011. – № 3. – С. 63-70.

Олена Юріївна Кузьмик – студентка IV курсу Сумської філії Харківського національного університету внутрішніх справ
 Науковий керівник: **Сергій Станіславович Лукаш** – директор Сумської філії Харківського національного університету внутрішніх справ, доктор юридичних наук, професор

ОСОБЛИВОСТІ СОЦІАЛЬНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПОЛІЦЕЙСЬКИХ

Проблематика соціального забезпечення є сьогодні гостро актуальною в умовах соціально-економічного спаду, девальвації національної валюти, зростаючого безробіття. Є невирішеними проблеми правового регулювання у відповідній сфері, зокрема, сьогодні з огляду на «молодість» законодавства про Національну поліцію України бракує досліджень правового регулювання соціального забезпечення поліцейських [5, с.31].

Професор О.М. Бандурка зазначає, що соціальне забезпечення – це передбачена «законодавством система матеріального забезпечення та обслуговування громадян у старості, на випадок хвороби, повної чи часткової втрати працездатності...». Основними видами соціального забезпечення в органах внутрішніх справ є: державне обов'язкове соціальне страхування, медичне обслуговування, пенсійне забезпечення, державна фінансова й матеріальна допомога; ...» [3, с. 230].

Визначальним фактором, який формує інтерес працівника до ефективного виконання трудових обов'язків, є належний рівень соціально-правового забезпечення. Це повною мірою стосується і працівників поліції, які під час виконання службових завдань зазнають значних фізичних, психологічних та емоційних перевантажень [1].

На сьогоднішній день відкритим залишається питання безпосередньої тривалості робочого дня працівників поліції, що в свою чергу може призвести до порушень права поліцейського на відпочинок, негативно позначитися на ефективності виконання покладених на працівників поліції обов'язків, надмірної напруги та погіршенні соціально-психологічного клімату у робочих колективах поліцейських, виснаженості та, згодом навіть емоційного вигорання поліцейських.

Також п. 4 ст. 91 Закону визначено, що вихідні, святкові та неробочі дні є днями відпочинку для всіх поліцейських, крім залучених до виконання службових обов'язків, у свою чергу положеннями п.5. ст. 91 визначено, що поліцейським, які виконували службові обов'язки у вихідні, святкові та неробочі дні, крім поліцейських, які працюють у змінному режимі, відповідний час для відпочинку в порядку компенсації надається протягом двох наступних місяців [1].

Враховуючи вищезазначене, виникає обґрунтоване питання, на яких правових підставах працівників поліції позбавили можливості на власний розсуд обирати вид компенсації за виконання службових обов'язків у вихідні, святкові та неробочі дні. [6, с. 36]. Окрему увагу також привертають положення про житлове забезпечення поліцейських. Поліцейські забезпечуються житлом на підставах і в порядку, визначених житловим законодавством [1]. Перше що викликає здивування та занепокоєння – застарілість норм та формулювань визначених в Житловому кодексі, які не втратили своєї законної чинності, але втратили свою актуальність та фактично роблять незрозумілими та недієвими норми даного нормативного акту [6, с. 37].

Наприклад, польське законодавство гарантує працівникам поліції на безстроковій службі «житлове приміщення у місцевості, в якій він несе службу, або у близько розташованій місцевості, з врахуванням кількості членів сім'ї, а також їхніх прав, що впливають з окремих приписів» [7, с. 289].

У більшості європейських країн для поліцейських законодавчо передбачені соціально-психологічні, соціально-педагогічні, духовні, освітні послуги, які є невід'ємною складовою їх соціального захисту.

Найбільш успішною в Німеччині є соціальна служба поліції в Баварії. Приміром, в Баварії для реалізації цих функцій діють різні інститути: Психологічна служба поліції, Служба духовників поліції, Соціальна служба поліції, Консультативна служба, постійно діючі освітні семінари та навчальні тренінги в межах курсів підвищення кваліфікації тощо.

Позитивний закордонний досвід може бути корисним для залучення його найбільш вдалих досягнень у соціально-правовий захист українських поліцейських. Задля цього варто досліджувати й аналізувати досвід організації соціальних служб у поліції Німеччини та інших європейських країн, щоб створити власну модель аналогічної структури, що зможе максимально відповідати потребам Національної поліції України [4, с. 115-118].

Література

1. Про Національну поліцію : Закон України від 02.07.2015 № 58-VIII // Голос України. – 2015. – № 142(6146)
2. Житловий Кодекс Української РСР // Відомості Верховної Ради УРСР. – 1983, Додаток до N 28, ст. 573
3. Бандурка О. М. Основи управління в органах внутрішніх справ України: теорія, досвід, шляхи вдосконалення / Олександр Маркович Бандурка. – Харків: Основа, 1996. – 218 с.
4. Мальцева, О. В. Інноваційні моделі соціальних служб: система надання соціальних послуг в поліції Німеччини / О. В. Мальцева // Соціальная работа. Социология : XIII Междунар. научно-практ. конф. (Мариуполь, 18-19 мая 2017 г.) : сб. статей / ГВУЗ «ПГТУ». – Мариуполь, 2017. – С. 111-118.
5. Мельник К. Ю. Право на працю: міжнародні стандарти та українська реальність / К. Ю. Мельник // Національні та міжнародні механізми захисту прав людини : тези доп. Всеукраїнського круглого столу (м. Харків, 20 квітня 2016 р.). – Харків : Харк. Нац. Ун-т внутр. Справ, 2016. – С. 31-34.
6. Романенко М. В. Особливості соціального забезпечення поліцейських / Марина Володимирівна Романенко// Право.ua. – 2015. – №4. – С. 35-40.
7. Статус поліції: міжнародні стандарти і зарубіжне законодавство / за заг. редакцією О. А. Банчука. – К. : Москаленко О. М., 2013. – 588 с.

Анастасія Сергіївна Левченко – студентка IV курсу Сумської філії Харківського національного університету внутрішніх справ
Науковий керівник: **Наталія Ігорівна Дуравкіна** – доцент кафедри юридичних дисциплін Сумської філії Харківського національного університету внутрішніх справ, кандидат юридичних наук

ПРАВО НА ПРАЦЮ: МІЖНАРОДНИЙ ДОСВІД ТА ЗАКОНОДАВСТВО УКРАЇНИ

Важливим завданням України в сучасних умовах є вступ до провідних європейських інституцій. Потужні євро інтеграційні процеси,